

Edward Krauss, Antoni Kąsinowski

Poznań. Stary Rynek nr 48

Informator Archeologiczny : badania 10, 281

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POZNAŃ
Stary Rynek nr 48

P.P. Pracownie Konserwacji
Zabytków - Pracownia
Archeologiczno-Konserwa-
torska Oddziału w Poznaniu

Badania prowadził mgr Edward Krauss przy współpracy mgr. inż. arch. Antoniego Kąsinowskiego. Finansował Miejski Konserwator Zabytków w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Kamienica mieszcząca z czwartej ćw. XIII w.

W wyniku inwentaryzacji architektonicznej obiektu odsłonięto relikty i fragmenty murów, które wskazywały, że należy liczyć się z dużo wcześniejszym niż dotychczas przypuszczano datowaniem kamienicy.

Wytyczono dwa wykopy sondażowe. Wykop nr 1 o wymiarach około 5 x 3 m w piwnicy drugiego traktu budynku oraz wykop nr 2 o wymiarach 5 x 2,20 m na terenie byłego podwórza kamienicy. Badania wykopu nr 1 zakończono, a w wykopie nr 2 osiągnięto poziom z XVI w. datowany ceramiką oraz półgroszem Aleksandra Jagiellończyka z lat 1501-1506.

W wykopie nr 1 odkryto dwa poziomy bruków, które dobrze można wydatować materiałem ceramicznym i monetami. Bruk młodszy /górny/ istniał już przed 1854 rokiem /znaleziono na nim monetę Fryderyka Wilhelma IV/. Bruk starszy /dolny/ datować można na około 2 połowę XV w. Oprócz ułamków naczyń, fragmentów cegieł, dachówek, tynków w warstwach między brukami znaleziono półgrosz Zygmunta Starego z 1509 r., plombę ołowianą bitą w Amsterdamie z przedstawieniem kogi handlowej na awersie i herbu Amsterdamu na rewersie oraz kurek brązowy. Pod starszym brukiem wystąpiła jeszcze warstwa użytkowa z pierwszej połowy XV w. i XIV w., w której oprócz ułamków naczyń stalowo-szarych ceglanych i kamionkowych znaleziono denarek jagielloński, najprawdopodobniej Władysława Warneńczyka. Pod tą warstwą na calcu odkryto także szczątki warstwy użytkowej, którą na podstawie ceramiki datować można pewnie na 2 połowę XIII w.

Kamienica pod nr 48 stanowi bardzo dobrze zachowany przykład budownictwa murowanego świeckiego z okresu wczesnopolokacyjnego Poznania, utrzymywanego pierwotnie w stylu późnoromańskim.

Materiały z badań są obecnie w PAK PP PKZ w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.